

РОЗКВІТАЙ, ЯК ЦЕЙ БУЗОК!

Бузок вже бруньки розпускає,
Ось-ось листочки підростуть,
Я очі милої шукаю,
Чи “бісики” ще там живуть?

Живуть, донині не старіють
Вони, загадками з під вій,
Немов у юності все мріють
Про здійснення своїх надій.

Хоч на мені вони все рідше
Спиняють свій чарівний блиск,
Немов по звичці □ це скоріше
Печатки давньої відтиск.

Років пройшло □ вже не злічити...
Нічого, хай він потускнів,
А я ще хочу жити й жити,
Милуючись дугами брів.

Під ними очі, мов бузкові
Весняні квіточки цвітуть,
Як в молодості □ загадкові,
Усе ще пристрасно зовуть.

Я милуватимусь спідтишка,

Аби вони лише цвіли
Й мов звична з юності манишка,
Біля грудей моїх були.

І милуватись хочу довго,
Щоб грілася моя душа,
Вже не потрібно більш нічого,
Лиш живучи б, не поспішать.

Я келих підніму шипучий
За твій черговий ювілей,
Букет бузку сп'янить квітучий
Мов чари від твоїх очей.

Цвітуть сади навкруг вишневі,
Бузок нагадують мені □
Це знов до нас прийшли травневі
Умиті та зігріті дні.

А ти пройди чергову віху,
Й живи онукам на зразок,
На радість нам, собі на втіху
І розквітай, як цей бузок!

Дата написання вірша: 2021-01-18